№ 141 (473). Rok III. Warszawa, 27 czerwca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy astępny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **25 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 141-go.

Ukazał się w druku Nr. 45 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, z dnia 22 czerwca 1922 roku, zawierający treść następującą:

Dekret z dnia 1 czerwca 1922 r. o wywłaszczeniu na rzecz gminy m. Łodzi gruntu pod przeprowadzenie ulicy. 2. Ustawa z dnia 8 czerwca 1922 r. w przedmiocie zatwierdzenia przez Sejm deklaracji, stwierdzającej warunki zachowania w mocy niektórych ustaw niemieckich, uznanych przez Komisję Międzysojuszniczą na Górnym Śląsku, podpisanej w Opolu dnia 3 czerwca 1922 r. 3. Deklaracja w przedmiocie zachowania w mocy niektórych ustaw niemieckich na Górnym Śląsku. 4, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej tymczasowych przepisów o udzielaniu pozwoleń na przedsiębiorstwa przewozowe na obszarze b. zaboru rosyjskiego na województwa nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego. 5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej tymczasowych przepisów o udzielaniu pozwoleń na przedsiębiorstwa przewozowe na obszarze b. zaboru rosyjskiego na Ziemię Wileńską. 6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 maja 1922 r. w przedmiocie złączenia gmin wiejskich Paterek I i Paterek II powiatu wyrzyskiego województwa poznańskiego w jedną samoistną gminę Paterek. 7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 maja 1922 r. o rozszerzeniu granic miasta Mogielnicy. 8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 maja 1922 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 r. o wynagrodzeniu funkcjonarjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych). 9. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z d. 5 kwietnia 1922 r. w przedmiocie wymiarów i liczby pomieszczeń w budynkach publicznych szkół powszechnych i domach mieszkalnych dla nauczycieli. 10. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 maja 1922 r. o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego. 11. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 maja 1922 r. w sprawie międzynarodowych kuponów na odpowiedź.

ROZPORZĄDZENIA KOMISARZA RZĄDU.

OBWIESZCZENIE

o przeglądzie koni, mułów i osłów.

Na podstawie zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, zarządzam w myśl §20 rozporządzenia wykonawczego z dnia 11. V. 1922 r. Dz. Ust. Nr. 36, poz. 310) przegląd koni, mułów i osłów.

Przegląd powyższych zwierząt przeprowadzony będzie zgodnie z postanowieniami art. 14 i 51 Ustawy z dnia 21. II. 1922 r. Dz. Ust. 21, poz. 166 i § § 18—33 rozporządzenia wykonawczego z dn. 11 V. 1922 r. Dz. Ust. 36, poz. 310.

Przeglądu koni, mułów i osłów dokonywać będzie Komisja Przeglądowa m. st. Warszawy według niżej załączonego planu.

W tym celu wzywam wszystkich, w obrębie właściwych Komisarjatów Pol. Pań. zamieszkałych właścicieli i posiadaczy zwierząt, o których wyżej mowa, aby na dzień, wyznaczony dla ich Komisarjatów P. P. w niżej załączonym planie, dostawili na plac spędu osobiście lub przez zastępcę wszystkie w ich posiadaniu będące konie, muły i osły, z wyjątkiem zwierząt, które należą do jednej z wymienionych poniżej, a przeglądowi nie podlegającej kategorji.

Jeżeli właściciel lub posiadacz zwierzęcia nie może go osobiście dostawić, powinien powierzyć tę czynność osobie, dającej należytą rękojmę, że zwierzę punktualnie dostawi i że udzieli Komisji Przeglądowej na jej żądanie potrzebnych wyjaśnień, dotyczących zwierzęcia lub osoby jego właściciela albo posiadacza.

Od dostawienia do przeglądu zwolnione są kategorje zwierząt, wyszczególnione w § § 7, 8 i 19 rozporządzenia wykonawczego z 11. V. 1922 r. Dzien. Ustaw 36, poz. 310, a zwłaszcza:

1. konie hodowlane w stadninach państwowych,

2. ogiery i klacze pełnej krwi angielskiej oraz ogiery i klacze innych ras, fizjologicznie czystego pochodzenia, posiadające zaświadczenia, uznane przez Min. R. i D.P., lub Zarząd Stadnin Państwa,

3. ogiery licencjonowane i klacze zarejestrowane, posiadające zaświadczenia, uznane przez M. R. i D. P. lub Zarząd Stadnin Państwa.

4. zwierzęta pociągowe niżej 4 lat życia.

5. klacze wysoko źrebne i klacze ze źrebiętami w wieku do jednego miesiąca, o ile doprowadzenie ich do przeglądu łączyłoby się z oczywistą szkodą dla ich stanu zdrowia, co winno być stwierdzone przez Komisarjat Pol. Pań.

6. zwierzęta chore, o ile to zostało przed terminem przeglądu stwierdzone przez lekarza weterynarji.

7. zwierzęta, obdzielone przy ostatnim przeglądzie lub poborze kartą ewidnecyjną z orzeczeniem „niezdatny".

Właściciele lub posiadacze zwierząt, należących do jednej ze wspomnianych powyżej kategorji, winni zawczasu zaopatrzyć się w należyte dowody, stwierdzające istnienie tytułu zwolnienia, ażeby na żądanie Komisji Przeglądowej mogli dowody te przedstawić niezwłocznie; wrazie dostawienia zwierząt do przeglądu przez zastępcę, należy dowody te wręczyć zastępcy. W przeciwnym razie zwierzę bądź poddane zostanie przeglądowi bądź też zostanie zarządzone przymusowe dostawienie zwierzęcia przy zastosowaniu postanowienia, zawartego w ustępie 3-im § 2 rozporządzenia wykonawczego.

Osoby, uchylające się od dostawienia do przeglądu zwierząt wymienionych w tem obwieszczeniu, będą karane w myśl art. 28 Ustawy z dn. 21.II.22 r. Dz.Ust.21 poz.166.

M. Borzęcki.
Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę

PLAN

urzędowania Komisji Przeglądowej w m. st. Warszawie.

Dzień i godzina Urzędowania	Plac spędu.	Komisarjaty Policji Państwowej, z których winny być dostawione do przeglądu konie, muły i osły.
1 lipca, g. 8 rano		Komisarjat I—II
3 „ „		„ III—IV
4 „ „		„ V—VI
5 „ „	Plac Broni	„ VII—VIII
6 „ „		„ XII—XIX
7 „ „		„ XXII—XXVI
8 „ „	Agrikola,	„ IX—X
10 „ „	plac	„ XI—XIII
11 „ „	Zapasu	„ XVI—XX
12 „ „	koni	„ XXI—XXIII
13 „ „	Praga,	„ XIV—XV
14 „ „	Koński	„ XVII—XVIII
15 „ „	Targ	„ XXIV—XXV

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Decyzje Komisarza Rządu.

UKARANO

Lista osób,

ukaranych grzywną za samowolny wjazd i zamieszkanie w Warszawie. bez zezwolenia.

Nr sprawy.	Nazwisko i imię.	Kara Mk.
486.	Blecher Basia-Ruchla	4.000
487.	Basiak Szyfra i Berka	12.000
848.	Karp Sosia	2.000
849.	Szusterman Chena	10.000
850.	Zak Pola	5.000
851.	Gelman Gitel	15.000
852.	Stolar Sosia	6.000
853.	Cwajbojm Leja	5.000
854.	Makrman Gołda	5.000
855.	Wilker Sura i Mordka	10.000
856.	Poliszuk Czerna	5.000
857.	Miasnikow Jan	1.000
860.	Mojl Chaja	5.000
861.	Rapoport Aleksander	5.000
862.	Szulewicz Izrael	5.000
863.	Korduner Frejda	7.000
864.	Feldman Sosza	5.000
865.	Jelska Chawa	1.000
866.	Sikorska Szejndla	10.000
867.	Wolditer Szlojma	5.000
868.	Ambroch Frima	18.000

869.	Rabinowicz Chają	6.000
870.	Sznitman Rocha	6.000
871.	Kinsberg Jenta-Chana	7.000
872.	Gruzman Chaja Sura i Szloma	6.000
873.	Szynder Dina	2.000
874.	Podowicz Szejna	5.000
875.	Chodos Frejda	5.000
876.	Mamud Aron	4.000
877.	Gruber Sura	1.000
878.	Kierbyl Berko	4.000
879.	Kapłam Jakób	6.000
880.	Czudnowska Chaja	6.000
881.	Mandel Lejb	5.000
882.	Gochman Awrum	7.000
883.	Sztraksal Cypa	3.000
884.	Lichotin Aleksy	1.000
885.	Piereplotczykow Anna	15.000
886.	Kurnik Aron	10.000
887.	Abramson Liba	10.000
888.	Szkopf Bejla	5.000
889.	Sołowiejczyk Fania	6.000
890.	Cesarski Michał i Lidja	1.000
891.	Kapłan Zelda	5.000
892.	Gurman Ruchla	7.000
893.	Rozenberg Judel, Małka i Lejb	21.000
894.	Rudajew Mojżesz	1.000
895.	Goldman Jósef-Chaim	7.000
896.	Bachos Sura i Gerszon	14.000
897.	Czernomorska Brucha i Estera	12.000
898.	Szylman Sima i Marjasza	12.000
899.	Samsonowicz Ita i Bejla	10.000
900.	Lirman Girsz	5.000
901.	Szajbman Chana i Dawid	10.000
902.	Sołowiejczyk Gitla, Gołda i Chana	15.000
903.	Berkowska Jenta i Sosza	10.000
904.	Dorfman Lejzor	7.000

(d. c. n.)

ROZPORZĄDZENIE

z dnia 22 maja 1922 r.

Ministra Skarbu

w przedmiocie świadectw na przewóz spirytusu i wódki.

Na mocy § 1 lit. d i § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628) — tudzież w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 274) o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych, zarządza się co następuje:

§ 1. Gorzelnie, rafinerje, fabryki wódek, składy i t. p. zakłady przemysłowe i handlowe prowadzące obroty spirytusem, obowiązane są przy odprawie spirytusu lub wódek w ilościach ponad 10 litrów wydawać odbiorcy lub przewoźnikowi świadectwa przewozowe według załączonego wzoru. Przygotowanie odpowiednich druków świadectw przewozowych jest rzeczą odnośnego przedsiębiorstwa.

§ 2. Druki świadectw przewozowych składają się z trzech części; samego świadectwa, dublikatu i odcinka.

§ 3. Odnośne przedsiębiorstwa składają przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów zeszyty druków świadectw przewozowych dowolnej grubości przygotowane do przeszycia.

W urzędzie należy druki oznaczyć w ten sposób, aby stempel urzędowy z wymienieniem urzędu i roku bieżącego przypada częściowo na świadectwie, częściowo zaś na duplikacie. Prócz tego każdy druk należy opatrzyć liczbą kolejną a zeszyt przeszyć i opieczętować, tudzież zaznaczyć w stosownym rejestrze, komu i za jakiemi liczbami kolejnemi zeszyt druków wydano. Numerację tych druków prowadzić należy corocznie w każdym urzędzie osobno, licząc od 1 stycznia do 31-go grudnia każdego roku.

§ 4. Przy odprawie spirytusu lub wódki wpisuje się do wszystkich części druku (§ 3) przepisane, dane przytem ilość odprawionych wyrobów w litrach stustopniowych umieszcza się w świadectwie tudzież duplikacie koniecznie słownie i liczbami. Świadectwo z podpisem właściciela lub upoważnionego przez niego zastępcy doręcza się odbiorcy towaru; duplikat pozostaje przy odcinku na miejscu.

§ 5. W razie zajścia przy wystawianiu świadectwa jakiejkolwiek omyłki należy druk przekreślić i pozostawić w zeszycie w całości, a do świadectwa użyć następnego arkusza; żadnych poprawek ani podskrobań w świadectwie czynić niewolno.

§ 6. Każdy urzędnik kontroli skarbowej, kontrolujący zakład sprzedaży spirytusu lub wódki, obowiązany jest sprawdzić duplikaty i odcinki świadectw wydanych tudzież zgodność ich z pozycjami rozchodowemi księgi magazynowej; na stwierdzenie sprawdzenia kontrolujący umieścić winien na odcinku i duplikacie swój podpis i datę sprawdzenia. Następnie duplikat należy odciąć i w razie odesłania przesyłki do zakładu w tej samej miejscowości— porównać duplikat ze świadectwem znajdującem się w miejscu przeznaczenia przesyłki. Jeśli przesyłka odeszła do miejscowości podległej innemu organowi skarPowemu, to duplikat wysłać należy do właściwego urzędu dla zarządzenia porównania go ze swiadectwem na miejscu przeznaczenia.

§ 7. W razie sprzedania przesyłki w drodze innemu zakładowi niż to oznaczono w świadectwie, należy o tem oznajmić najbliższemu organowi kontroli skarbowej, który uczynić winien stosowną wzmiankę na świadectwie przewozowem przesyłki i donieść o zmianie miejsca przeznaczenia urzędom przełożonym miejsca odprawy i miejsca pierwotnego przeznaczenia przesyłki; w takim razie duplikat należy skierować do nowego miejsca przeznaczenia przesyłki.

§ 8. Po skontrolowaniu świadectwa z duplikatem pierwsze przekreśla się, drugie zwraca się do urzędu przełożonego.

§ 9. Zeszyty druków świadectw przewozowych można użytkować tylko w ciągu okresu rocznego, na jaki je wydano. W końcu roku odbiera się niezużyte zeszyty druków, tudzież zużyte odcinki świadectw i odsyła się je do urzędu przełożonego, gdzie po upływie roku następnego mogą być zniszczone.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 lipca 1922 r.

Minister Skarbu:

Michalski.

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38-39, tel. 69-92.